

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 67

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

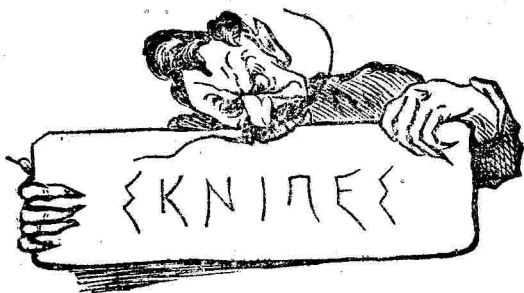
Τιμή συνδρομής: διὰ τὸ Ἑξωτερικὸν Δρχ. 12, προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος: κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 25 Ἀπριλίου 1876.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὅσακις ἀσυνήθης τις ἀσχημίᾳ φαίνεται ἡμῖν καθι-
στῶσα χρήσιμον μεγαλειτέραν διάδοσιν τοῦ ἡμετέρου
φύλλου, τοῦτο θέλει πωλεῖσθαι ἐκ τὰ κ τ ω ς εἰς
τὰς ἐδοὺς ἀντὶ λεπτῶν δέκα.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

Καθ' ὅσον ἠδυνήθημεν νὰ ἐννοήσωμεν μετὰ προσεκτικὴν
καὶ ἐπανειλημμένην ἀνάγνωσιν τῆς ὑπὲρ τῶν τριῶν Ἐπι-
σκοπῶν γνωμοδοτήσεως τῶν κ.κ. δικηγόρων, οἱ πελάται
αὐτῶν δὲν εἶναι καθαιρετέοι διὰ τὸν ἑξῆς λόγον· ὅτι ἡ
Ἱερὰ Σύνοδος προτείνει δι' ἐκάστην χρεώσαν ἐπισκο-
πὴν τρεῖς ὑποψηφίους, οὗτοι δὲ ἔχοντες κατὰ τὴν αἴρε-
σιν τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἀναγκαῖα προσόντα, δύνανται ὡς
ἐκ τούτου νὰ προμηθευθῶσι τὴν μίτραν παρὰ τοῦ κοσμι-
κοῦ ἀρχόντος διὰ πλειστηριασμοῦ πλειοδοσίας χωρὶς νὰ
ἦναι σιμωνιακοί. Τοιαύτη κατὰ τοὺς ἀνωτέρω κ.κ. νο-
μοθετεῖς, μειονοψηφούντος τοῦ κ. Π. Παπαρρηγοπούλου,
εἶναι ἡ ἐσθὴ ἐρμηνεία τῶν ἀποστολικῶν κανόνων.

* *

Τὸ ἐπιχείρημα δύνανται νὰ ἦναι καλόν, νέον ὅμως δὲν
εἶναι, ἀφοῦ καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. Βαλασσόπουλος, κατηγορη-
θεὶς ὅτι ἐπώλησε τὰς ἐπισκοπὰς ἀντὶ χρημάτων, ἐδικαιο-
λογήθη λέγων, «ὅτι οἱ μετ' αὐτοῦ διαπραγματευθέντες εἶ-
χον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὰ ἀπαιτούμενα
προσόντα πρὸς τοιαύτην συναλλαγὴν».

* *

Ὁπωσδήποτε, ἂν ὑπερισχύσῃ ἡ θεωρία αὕτη, εἶναι ἀ-
παραίτητος ἀνάγκη νὰ συστηθῶσιν ἐν Πάτριας, Μεσση-
νίας καὶ Κεφαλληνίας ἑδραὶ Νεοκανονικοῦ Δικαίου, ἵνα διδα-
χθῶσιν οἱ χριστιανοὶ τῶν μέρων ἐκείνων τίνι τρόπῳ οἱ
Ἐπίσκοποι αὐτῶν, καίτοι ἀγοράσαντες τὰς ἐπισκοπὰς
αὐτῶν τοῖς μετρητοῖς, δὲν εἶναι σιμωνιακοί.

* *

Ἀμερόληπτοι ὄντες πρέπει ἐν τούτοις νὰ δηλολογήσω-
μεν ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προταθεῖσα ποινὴ τριε-
τοῦς ἀργίας δύνανται νὰ ἐπηρέασῃ τὸ τίμημα τῶν ἐπισκό-
πων. Οὕτω οἱ διὰ τῆς ψηφίσεως τῆς Συνόδου ἀποκτῶντες
τὴν ἄδειαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν ἐπίσημον ἐκμίσθωσιν
Ἐπισκοπῆς τινος, πρέπει ὑπολογίζοντες τὴν τιμὴν, ἣν συμ-
φέρει αὐτοῖς νὰ προτείνωσι τῷ ἀρμοδίῳ ὑπουργῷ, νὰ λαμ-
βάνωσιν ὑπ' ἑψὶν καὶ τὴν ἐν περιπτώσει νέας ἐξεγέρσεως
τῆς κοινῆς γνώμης ἐνδεχομένην στέρησιν τοῦ εισοδήμα-
τος τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν.

* *

Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος γνωμοδοτήσεως, ἡ ποιητικῶς κα-
ταλήγουσα δι' ἀποστροφῆς εἰς τὴν σκιάν τοῦ Μεγάλου
Βασιλείου, εἶναι ἀληθῆς λευκὸν ἔντως πρωτοτύπων ἐπι-
χειρημάτων ἀστείωτατον μεταξὺ πάντων ἐφάνη ἡμῖν τὴ
ἀκόλουθον. «Οἱ ἀρχιερεῖς εἶναι συγγνωστέοι διότι μετὰ
»βαρυνθυμίας ἔδωκαν τῷ ὑπουργῷ τὰ ζητηθέντα χρήμα-
»τα.» Ἄλλ' οὐδεὶς, νομίζομεν, ἰσχυρίσθη ποτὲ ὅτι οἱ κ.κ.

Ἐπίσκοποι δὲν ἤθελον προτιμήσει, μετὰ πολλῆς μάστιχα χρεῶς, νὰ λάβωσι τὸ πλειστηριαζόμενον ἐμπόρευμα ἀπληρωτί.

* *

Δὲν ἐνθυμούμεθα τίς περιώνυμος μάγειρος ἐκαυχᾶτο ὅτι δύναται νὰ παρασκευάσῃ τράγους καὶ ποντικούς μετὰ τοσαύτης τέχνης, ὥστε τὸ κρέας τοῦτο νὰ φαίνεται νόστιμον εἰς τοὺς δαιτυμόνας. Ἐν Ἀθήναις ὁμως οὐδεὶς εὐρέθῃ στόμαχος δυνηθεὶς νὰ χωνεύσῃ τὴν δικηγορικῶς μαγειρευθεῖσαν διάκρισιν μεταξὺ σιμωνίας καὶ δωροδοκίας, ἥτις καὶ εἰς στρουθοκμηλοὺς προσφερομένη ἤθελε προξενῆσαι αὐτοῖς δυσπεψίαν.

* *

Πρὸς ἀναίρεσιν τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης ἡ «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» θυσιάζει τετράστηλον κύριον ἄρθρον πλήρως σοφίας καὶ παραπομπῶν εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς Γραφάς. Τὸ ἄλλως ὠραῖον καὶ κριτικώτατον τοῦτο ἄρθρον προὔξενησεν ἡμῖν ὁμοίαν ἐντύπωσιν ὡς εἰ ἐβλέπομεν δλόκληρον κανονιοστιχίαν στηθεῖσαν κατὰ δυσώδους ἐρπετοῦ.

* *

Τῆς δὲ ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δι' ἧς τιμωροῦνται οἱ μιτραγορασταὶ διὰ τριετοῦς ἀργίας, μίαν μόνην ἠδυνήθημεν νὰ εὐρωμεν εὐλογον ἐξήγησιν' ὅτι οἱ ἀγνώτατοι ἡμῶν Συνοδικοί ἐπέσιθησαν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν περὶ Δαρβινισμοῦ διατριβῶν τοῦ κ. Φιλίππου Πάλλη ὅτι ἡ χριστιανικὴ παράδοσις εἶναι πρόληψις ἀναξία τῶν φώτων τοῦ 19. αἰῶνος καὶ αἱ ἀποστολικαὶ δέλτοι χλαμύδες κατάλληλοι διὰ τὰς σαρδέλλας.

* *

Οἱ τίμιοι ἄνθρωποι κατὰ τοῦτο ὁμοιάζουσι τοὺς βαθρακάς, ὅτι δὲν δύνανται ἐπὶ πολλὴν ὥραν νὰ ζήσωσι χωρὶς ν' ἀναπνεύσωσι καθαρὸν ἀέρα. Ὡς ἐκ τούτου, καίτοι πολλὰ ἔχοντες ἀκόμη νὰ εἴπωμεν, ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐξέλθωμεν τοῦ δυσώδους τούτου ἐκκλησιαστικοῦ καὶ δικηγορικοῦ βορβόρου, πρὶν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται πάθωμεν ἐξ ἀσφυξίας.

* *

Οἱ ἀστρονόμοι θέλοντες νὰ παραστήσωσι μεγάλας ἀποστάσεις καταφεύγουσι πολλάκις εἰς παρομοιώσεις, ὑπολογίζοντες λ.χ. πόσας ἡμέρας ἤθελε ταξιδεύσει ἀερόστατον μέχρις οὗ ἀγκυροβολήσῃ εἰς τὸν Κρόνον ἢ τὸν Ποσειδῶνα. Ἄν ἐν τῇ περιστροφῇ τῶν αἰῶνων χαθῶσιν οἱ γεωγραφικοὶ χάρται καὶ καταφύγωσιν εἰς τοιοῦτους ὑπολογισμοὺς καὶ οἱ γεωγράφοι, οἱ ἀπόγονοι ἡμῶν θέλουσιν ἀναγνώσκει μετὰ χίλια ἢ δισχίλια ἔτη, ὅτι ἐπὶ Γεωργίου τοῦ Α' ἡ ἔκτασις τῆς ἀπεράντου ἑλληνικῆς χώρας ἦτο τοσαύτη, ὥστε εἰς τοὺς μάρτυρας ἐχορηγεῖτο ὑπὸ τῶν δικαστηρίων πεντάμηνος προθεσμία, ἵνα ταξιδεύσωσι μέχρι τῆς πρωτευούσης.

* *

Ἄν τὴν ἀπουσίαν διακοσίων μαρτύρων εὐρίσκομεν πρόφασιν γελοίαν, πρέπει ἀφ' ἑτέρου νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι,

καθ' ἣν ὥραν δεικνύει τὸ θερμόμετρον τριάκοντα βαθμοὺς, εὐλογωτάτην ἀναβολῆς αἰτίαν ἠθέλομεν θεωρήσει τὴν παρουσίαν ἐν κεκλεισμένῳ χώρῳ τετρακοσίων μαρτύρων ἐχόντων ἐκάστου δύο πᾶδας.

* *

Οἱ καρποὶ τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν ἐξεγέρσεως καὶ τῆς συμμάχιας, τῶν τριῶν κομματάρχων εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος οἱ ἐξῆς· ἀπεδείχθη ὅτι ἔχομεν σιμωνιακοὺς ἐπισκόπους τοὺς ὁποίους ἀδυνατοῦμεν νὰ καθαιρέσωμεν καὶ προδότας τοῦ Συντάγματος Ὑπουργοὺς οὓς δὲν θέλομεν νὰ τιμωρήσωμεν. Τὸ οἰκοδόμημα τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ἐλπίδων κεῖται χαμαί, καὶ τὸν χόρτον ὅστις ἐβλάστησεν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων του νέμανται ἀμερίμνωσ Πύρλαι καὶ Γαρδαλίνοι.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

«Ἐν θαλάσσιον δράμα ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Κυριακῇ τὰ Ἑλληνικὸν πλοῖον «Θεσσαλὸς» καταπλεῦσαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Γερεῦσης . . .

«Ἐθροβύλαξ».

Τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ἑλβετίας συμβάν τοῦτο δράμα νομίζομεν ὅτι ἀντὶ θαλασσίου ἔπρεπε μᾶλλον νὰ ὀνομασθῇ χερσαῖον.

«Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος θέλει μεταβῆ ἐκ Ῥώμης εἰς Σιθιαθῆκι καὶ ἐκείθεν διὰ θαλάσσης εἰς Βενετίαν.

«Παλιγγερεσία.»

Ἄφου ἀπεφάσις τὸν περίπλευν τῆς χερσονήσου πιθανὸν νὰ ἐκπηδήσῃ ὁ περιλημένος ἡμῶν Βασιλεὺς καὶ μέχρι Κερκύρας.

«Ἐνῷ αἱ Δυνάμεις ἴστανται ἀπειλητικαὶ μὲ τὸν λιχανὸν ἐπὶ τῆς σφύρας τοῦ ὄπλου . . .

«Λαός.»

Ἄν αἱ δυνάμεις τῆς Εὐρώπης παρεδέχθησαν τῷ ὄντι τὸν νέον τοῦτον χειρισμὸν τοῦ ὄπλου, νομίζομεν ὅτι ἔχομεν δίκαιον νὰ κοιμώμεθα ἐν εἰρήνῃ, ἀσφαλεῖς ὄντες, ἀπὸ πάσης σφαίρας.